

Vliv materiálně technické základny socialismu na úroveň bojové pohotovosti ozbrojených sil

Imperialistické státy, přes mírové úsilí tábora socialismu, nadále pokračují ve válečných přípravách. Rozšiřují materiálně technickou základnu svých států, rozvíjejí svůj vojenskoekonomický potenciál, připravují podmínky pro rychlou přestavbu mírového hospodářství na válečné a zajišťují trvalý rozvoj všech článků válečné ekonomiky.

Vzhledem k trvalému nebezpečí agrese imperialistických států musí i socialistické státy, sdružené ve Varšavské smlouvě,

neustále zdokonalovat svou materiálně technickou základnu.

Požadavek na neustálé zdokonalování materiálně technické základny vyplývá z toho, že v soudobé válce zvítězí ta koalice, jejíž členské státy budou mít nejen pevné společenské zřízení a plnou podporu všeho lidu, ale které budou mít též vysoce rozvinutou materiálně technickou základnu, schopnou zabezpečit udržování početných stálých ozbrojených sil i další jejich několikanásobné zvětšení mobilizací.

Charakteristika materiálně technické základny socialistických států

V. I. Lenin ve svých dílech charakterizoval materiálně technickou základnu socialismu jako široce rozvinutou průmyslovou výrobu ve všech odvětvích národního hospodářství, založenou na nejnovějších vymoženostech vědy a techniky.

Tuto Leninovu tezi podrobně rozvínil XXIII. sjezd KSSS, který stanovil, že v podmínkách socialistického státu budujícího komunismus materiálně technická základna socialismu je: úplná elektrifikace země a na tomto základě zdokonalení techniky, technologie a organiza-

ce společenské výroby v průmyslu a v zemědělství, komplexní mechanizace výrobních procesů a jejich maximální automatizace, rozsáhlé využívání chemie, všestranné rozvíjení nových ekonomicky výhodných odvětví výroby, nové druhy energie a materiálu, organické sepětí vědy s výrobou, rychlé tempo vědeckotechnického pokroku, vysoká kulturně technická úroveň pracujících a dosažení značné převahy nad nepokročilejšími kapitalistickými zeměmi v produktivitě práce.

Význam materiálně technické základny socialistických států pro rozvoj ozbrojených sil

V kapitalistických státech soukromovlastnické výrobní vztahy a způsob výroby přispívají k prohlubování všeobecné krize kapitalismu a ke stagnaci materiálně technické základny.

V socialistických státech socialistické výrobní vztahy a způsob výroby vedou k prudkému rozvoji ekonomiky, k dalšímu upevnění morálně politické jednoty lidu a k neustálému růstu materiálně

technické základny bez rizikových nebo kolísavých jevů. To vytváří pevný základ obranyschopnosti země, neboť silné a pevné hospodářství, vysoká úroveň průmyslu, zemědělství, vědy a techniky umožňuje rozvinout výrobu a vybavovat ozbrojené síly nejmodernějšími druhy zbraní, bojové techniky a potřebným množstvím materiálu všeho druhu.

Rozvinutá materiálně technická základna pozitivně ovlivňuje úroveň vojenské techniky, výstavbu ozbrojených sil (strukturu a formy organizace) a tím nepřímou vyvolává neustálý rozvoj strategie, operačního umění i taktiky. Tím vším materiálně technická základna přispívá k neustálému zvyšování bojové pohotovosti socialistických států.

Vztahy mezi materiálně technickou základnou a potřebami ozbrojených sil socialistického státu jsou určeny těmito základními principy: společenským vlastnictvím výrobních prostředků, plánovitým rozvojem národního hospodářství a vedoucí úlohou komunistické strany.

Společenské vlastnictví výrobních prostředků vylučuje nezdavou konkurenci v hospodářství a dovoluje soustředit veškeré úsilí k dosažení celostátního cíle.

Plánovitě řízení hospodářství přispívá k lepší hospodářské organizaci a dovoluje rychleji a racionálněji využít všech výrobních zdrojů země.

Jednotné vedení komunistickou stranou umožňuje vytyčit materiálně technické základně i strategii, společné cíle a koordinovat jejich činnost.

Všechny tyto tři principy výstavby materiálně technické základny mají rozhodující vliv na obranyschopnost země. Např. spojení zájmů rozvoje národního hospodářství a upevňování obranyschopnosti umožňuje na jedné straně přiblížit výrobu surovinovým zdrojům a spotřebitelům, hospodářské zvelebení zaostalých

oblastí země, plánovitě rozdělení pracovních sil mezi hospodářské oblasti podle plánu komplexního rozvoje hospodářství uvnitř každé hospodářské oblasti a na druhé straně umožňuje výhodné strategické rozvinutí, materiální a technické zabezpečení ozbrojených sil a jejich stálou bojovou pohotovost.

Nezbytnost vyspělé materiálně technické základny pro bojovou pohotovost a připravenost ozbrojených sil vyplývá z toho, že soudobá válka bude charakterizována ohromnou spotřebou materiálních prostředků. Zásoby výzbroje, bojové techniky, munice a materiálu nahromaděné v míru se velmi rychle vyčerpají již v počátečním období války, nehledě na to, že část těchto zásob může být vyřazena raketovými nebo leteckými údery nepřítele ve skladech nebo při přepravě na frontu ještě před jejím použitím.

Proto materiálně technická základna musí být schopna plynule nahrazovat ztráty zbraní, bojové techniky a materiálů všeho druhu, dodávat tyto prostředky bojujícím vojskům ve stále větším množství a kvalitě, rychle opravovat poškozenou techniku a současně nahrazovat ztráty vzniklé při přepravě hotových výrobků i ztráty vzniklé zničením nebo dočasným vyřazením z provozu některých továren nebo opravárenských závodů.

Z toho vyplývá, že v soudobé válce se bude vítězství získávat nejen na bojištích, ale i v týlu státu, v průmyslových podnicích. To vyžaduje, aby celý socialistický stát se při zahájení války přeměnil v jeden válečný tábor. K tomu je třeba, aby materiálně technická základna byla přebudována podle jednotného plánu obrany socialistického státu a celého socialistického společenství s cílem dosáhnout vysoké sladění činnosti všech odvětví průmyslu, dopravy, zemědělství a mobilizovat všechny zdroje země a racionálně jich využívat.

Materiálně technická základna socialistického státu — nezbytná podmínka rozvoje ekonomického, morálně politického a vojenského potenciálu

V souladu s rozvojem materiálně technické základny úměrně se rozvíjí ekonomický, morálně politický a vojenský potenciál.

Ekonomický potenciál tvoří souhrn ekonomických možností státu. Jeho úroveň závisí na společenském a státním zřízení a na konkrétních kvalitativních i kvantitativních ukazatelích národního hospodářství. Mezi tyto ukazatele např. patří systém hospodářské organizace společnosti, počet obyvatelstva, jeho kulturní úroveň a morálně politický stav, kapa-

cita průmyslu (zvláště těžkého průmyslu a odvětví významných pro zabezpečení války), úroveň vědy a techniky, výkonost všech druhů dopravy a spojů, úroveň rozvoje zemědělství, zásoby užitečných nerostů a surovin a stupeň jejich využití, stav financí, vnitřního a zahraničního obchodu, efektivnost ve využívání hospodářských zdrojů, úroveň produktivity práce a možnost jejího růstu apod.

Důležitým kritériem posuzování kvality ekonomického potenciálu je i jeho schopnost rychle zmobilizovat všechna odvětví

národního hospodářství pro potřeby války a důkladně využít všech svých ekonomických zdrojů. Socialistický společenský systém, který uplatňuje plánovitý proporcionalní rozvoj národního hospodářství, má v tomto směru oproti kapitalistickému společenskému systému nesporné přednosti.

Uvedené složky ekonomického potenciálu navzájem spolu úzce souvisí a musí být zkoumány vždy komplexně. Současně je nutné při hodnocení ekonomického potenciálu vždy brát v úvahu, že není pouhým souhrnem výrobních kapacit, zdrojů surovin, pracovních sil a jiných složek, ale že vychází ze společenského a státního zřízení a z hospodářského systému, tzn., že v podstatě vyjadřuje ekonomickou organizaci dané společnosti.

Ekonomický potenciál má pro obranyschopnost země zásadní význam. Zkušenosti z historie válek ukazují, že i když ozbrojené síly té které země utrpěly těžkou porážku, avšak zůstaly-li přitom zachovány jejich hlavní ekonomické základy i zdroje pro další vedení války a nebyla-li zlomena vůle lidu k boji, mohou být dočasně ztráty nahrazeny, bojeschopnost ozbrojených sil obnovena a dosaženo konečného vítězství.

Znalost ekonomických možností umožňuje velení ozbrojených sil již v míru ovlivňovat rozvoj těch druhů výroby, které jsou z hlediska obranyschopnosti státu rozhodující, doporučovat výstavbu komunikačního systému s přihlédnutím k potřebám ozbrojených sil a co nejracionalněji budovat ozbrojené síly (stanovit nevhodnější poměr jednotlivých druhů vojsk, speciálních vojsk a služeb, jejich organizací a výzbrojí), stanovit směr vědeckotechnického rozvoje ozbrojených sil a vyzbrojovat ozbrojené síly nejmodernější technikou.

Znalost silných a slabých míst v ekonomice nepřítele umožňuje velení ozbrojených sil zvážit jejich vliv na průběh války a vést účinné údery na rozhodující ekonomická centra nepřítele.

Proto obsahem bojové činnosti vojsk není pouze boj a operace nebo jaderné údery k rozdrácení ozbrojených sil nepřítele, jeho živé síly a bojové techniky na bojišti, ale také údery na důležité ekonomické objekty a centra s cílem zničit jeho ekonomické zdroje a tím jej zbavit možnosti živit válku, zásobovat ozbrojené síly a obnovovat zničené svazky. Tím zlomit morálku lidu nepřátelského státu (koalice) a jeho vůli k odporu.

K zvýšení ekonomického potenciálu za války je již v době míru, při akutním nebezpečí rozpoutání války agresorem, hospodářství státu převáděno na válečnou vý-

robu. Válečná přestavba může zahrnovat: mobilizaci průmyslu, zemědělství, dopravy a spojů, výstavbu nových zbrojních průmyslových objektů a evakuaci ohrožených oblastí země, výstavbu silniční sítě, organizaci a nové rozmístění pracovních sil, přípravu a přeškolení výrobních kádru, mobilizaci všech potravinových zdrojů země a zavedení přísného normování spotřeby surovin. Uskutečnění finančních operací v zemi, emise cenných papírů, zavedení dalších daní a vnitřních půjček, přestavbu a nové rozdělení zahraničního obchodu, reorganizaci hospodářství apod.

Praktické problémy převědomí ekonomiky země na válečné podmínky, rozšiřování vojenské výroby a produkce v období války apod. řeší státní a hospodářské plánovací orgány.

Morální politický potenciál je schopnost země, jejího lidu a ozbrojených sil vydržet a překonávat všechny útrapy a obtíže války a dovést ji až k úplnému vítězství. Zároveň je to schopnost státu organizovat materiální a politické zabezpečení k podpoře stálého vysokého morálního stavu armády a lidu.

Při formování morálního politického činitele má rozhodující úlohu politika, která vytváří nezbytné ideologické a hospodářské podmínky. Nejdůležitějším zdrojem morálního ducha je společenské a státní zřízení, sociální a politická stejnorodost zápolí země a jednota všech vrstev obyvatelstva.

Úroveň morálního politického potenciálu je podmíněna vztahem nejširších vrstev pracujících k existujícímu společenskému a státnímu řádu, k politice státu, cílům války, stupněm vlastenectví lidových mas, jejich celkovou kulturou, vědomím společenské zodpovědnosti, charakterem historicky vzniklých tradic i podmínkami života společnosti.

Při všech okolnostech, třeba i sebevíce příznivých, se morální duch sám od sebe nevytváří. K zabezpečení vysokého morálního potenciálu země a morálního ducha vojsk je nutná neustálá systematická organizační a politickovýchovná práce strany, různých masových organizací, státních orgánů a všech vojenských kádru.

Existující morální převaha může být anulována, není-li včas a správně zhodnocena, zvážena, použita a sladěna s možností na bojištích.

Vojenský potenciál je schopnost mít zcela soudobé ozbrojené síly vybavené a zabezpečené vším potřebným k úspěšnému vedení raketové jaderné války i války vedené klasickými zbraněmi a schopné zvítězit nad silným nepřítelem.

Je určován především palebnou silou ozbrojených sil, vybavených raketovými jadernými i klasickými zbraněmi, jejich kvantitativním i kvalitativním stavem a úrovní bojové pohotovosti. Patří sem i stupeň vycvičenosti záloh, jejich početnost, doby mobilizačního rozvinutí, soustředění a pohotovost k bojové činnosti i kvalita velitelských kádřů v činné službě i v záloze, úroveň rozvoje a celkový stav vojenské vědy a techniky i řada dalších ukazatelů, které vycházejí z požadavků současné války.

Prvkem vojenského potenciálu je též stav přípravy budoucích válečích, kvalita i realnost zpracování plánů vedení války. Ekonomický, morální a vojenský po-

tenciál jsou navzájem úzce spojeny a vzájemně se prolínají. Proto je nemůžeme zkoumat odděleně, ale vždy jen ve vzájemných souvislostech.

Při zvažování vztahů a závislostí mezi ekonomickým, morálním a vojenským potenciálem jsou ekonomické a politické morální vztahy a závislosti toho kterého státu ve vztahu k jeho vojenským možnostem určující.

Je nutné brát v úvahu, že velení ozbrojených sil nemůže dávat úkoly národnímu hospodářství, stejně jako nemohou orgány řídící ekonomiku bezprostředně předkládat požadavky velení ozbrojených sil. Vzájemná součinnost a sladění činnosti se uskutečňuje prostřednictvím státní moci.

Vztah vojenské vědy k materiálně technické základně

Vojenská věda by měla ve vztahu k materiálně technické základně plnit dva hlavní úkoly. Sledovat a navrhnout:

- jak racionálně využít materiálně technickou základnu pro neúčelnější výstavbu ozbrojených sil (z hlediska vojenského, ekonomického a technického) a pro neúčelnější vedení boje a operací;

- jak spolehlivě zabezpečit obranu ekonomických oblastí a objektů před napadením raketovým nebo leteckým úderem nepřítelů.

Aby mohla vojenská věda splnit tyto úkoly, musí mít jasnou představu o charakteru budoucí války, o jejím rozsahu, o úloze jednotlivých druhů vojsk, speciálních vojsk a služeb, jaký druh zbraní, bojové techniky a materiálu bude vzhledem k charakteru války zapotřebí apod. Na základě toho doporučuje velení ozbrojených sil, s určitou perspektivou, vývoj zbraní a bojové techniky a lhůty jejich obměny v národním hospodářství.

Vojenská věda by měla již v míru alespoň přibližně stanovit, jaké množství zbraní, bojové techniky a materiálu bude zapotřebí v prvních měsících války, aby v případě rozpoutání války agresorem byla materiálně technická základna připravena požadované množství plynule zabezpečit (aby měla pro to zabezpečeny suroviny, výrobní kapacitu a vyškolené pracovní síly). Neplánované přeorientování výroby, zavedení nové technologie a přepracování plánů výroby je časově náročné a mohlo by plynulý zásobování vojsk chrostit.

Vojenská věda musí též sledovat a doporučovat dodržování zásady unifikace různých druhů dopravní a speciální techniky, různých zařízení a přístrojů tak, aby mohly být používány v ozbrojených silách

i v civilním životě jedny druhů dopravní techniky, mohla být zavedena sériová výroba a zabezpečena součástková základna.

Veliký politický, hospodářský i strategický význam má rozmístění výrobních sil, především těžkého průmyslu, na celém území státu. Proto musí socialistická vojenská věda při rozvíjení vztahů mezi potřebami ekonomiky státu a potřebami ozbrojených sil navrhnout opatření a přiblížit k těmto požadavkům:

- přiblížit výrobu surovinovým zdrojům a k oblastem spotřeby průmyslových a zemědělských výrobků,

- zvelebit hospodářství dříve zaostálých národnostních oblastí,

- dosáhnout plánovitosti územní dělby práce mezi ekonomickými oblastmi spolu s komplexním rozvojem ekonomiky v těchto oblastech,

- plánovitě rozmísťovat průmysl v zemi tak, aby sblížovalo zemědělství s průmyslem a aby byl odstraněn podstatný rozdíl mezi městem a vesnicí,

- upevňovat obranyschopnost země.

Vojenská věda musí mít zájem na účelném rozmístění výrobních sil proto, aby mohlo být v případě války co nejlépe využito válečné produkce a aby byly hospodářské objekty uchráněny před nepřátelských útokem a bylo vyřešeno nejvhodnější komunikační spojení (železnice, silnice, vodní doprava) pro přepravu materiálu na předpokládaná válčiště.

Proto vojenská věda doporučuje, aby produkce kompletních výrobních i jednotlivých důležitých agregátů a jejich součástí byla decentralizována do několika ekonomických oblastí tak, aby při vyřazení jednoho závodu mohl jeho produkci

převzít ihned obdobný závod v jiné oblasti.

Konkrétní rozhodnutí těchto otázek navrhuje národohospodářské orgány.

Obrovská potřeba nejrůznějších technických a materiálních prostředků (zbraně, bojová technika, munice, PHM, výstroj, potraviny, zdravotnický materiál apod.) za války může být kryta jediné tehdy, je-li široce rozvinuta válečná výroba. Proto musí vojenská věda uvažovat i o reálných možnostech pracovních sil.

Včasné sestavení možností pracovních sil pro případ války má velký národohospodářský i vojenský význam. Musí vycházet z těchto požadavků:

- zabezpečovat doplnění ozbrojených sil mobilizací,
- zabezpečit chod válečné výroby a dopravy,
- zabezpečit obnovu závodů, továren, železničních uzlů, letišť, mostů a jiných objektů nezbytných pro funkci materiálně technické základny.

Proto vojenská věda musí být informována o celkovém stavu a přípravě pracovních sil a aktivně se podílet na řešení všech otázek, které se týkají rozdělování pracovních sil za války. Aby vojenská věda mohla správně stanovit vzájemný poměr mezi počtem záloh mobilizovaných pro ozbrojené síly a zálohami ponechanými pro zabezpečení výroby národnímu hospodářství nebo pro obnovu poškozených továren, musí sledovat rozvoj produktivity práce, která má podstatný vliv na zvyšování či snižování počtu pracovních sil ve výrobě.

O vzájemném poměru mezi zálohami mobilizovanými pro ozbrojené síly a zálohami ponechanými v národním hospo-

dářství k zabezpečení válečné výroby rozhoduje vedení státu.

Při zkoumání rozvoje materiálně technické základny a jejího vztahu k potřebám ozbrojených sil vystupuje do popředí též příprava válčičtství, která má velký význam pro rozvíjení, přeskupování a zásobování vojsk a vedení války zejména v jejím počátečním období. Příprava válčičtství v současných koaličních podmínkách vedení války se řeší centrálně podle jednotného, společného plánu. Některá opatření přípravy válčičtství plní ozbrojené síly, jiná plní národohospodářské orgány. K takovým opatřením patří budování letišť, železnic, silnic, potrubí pro přepravu pohonných hmot, přizpůsobování vodních cest pro intenzivnější přepravu, budování elektráren a elektrického vedení, budování opravárenských a zdravotnických základen, podniků potravinářského průmyslu, stavebních hmot apod.

Velký význam pro rozvoj válečné výroby má zabezpečení surovin. Náš stát sám o sobě nemá dostatečnou surovinovou základnu. Tím více vystupuje do popředí význam spojenectví ČSSR se Sovětským svazem, který má nevyčerpatelné zásoby všech nezbytných surovin.

Můžeme tedy říci, že vojenská věda musí mít jasnou představu o tom, jaký průběh bude mít mobilizace národního hospodářství, jakým tempem se bude rozvíjet válečná výroba, jaké obtíže mohou nastat v národním hospodářství za války a jaký vliv budou mít tyto obtíže na bojovou pohotovost a připravenost ozbrojených sil.

Znalost těchto problémů umožňuje, aby velení ozbrojených sil mohlo vypracovat reálné plány vedení operací a neodtrhlo se přitom od materiálně technické základny.

Integrace materiálně technické základny socialistických států — nezbytný předpoklad zvyšování bojové pohotovosti

Úspěšné rozvíjení materiálně technické základny socialistických států a jejich vzájemná spolupráce vytváří optimální podmínky nejen pro další všestranný rozvoj hospodářské a vědeckotechnické spolupráce v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci, ale je zárukou i neustálé se zvyšující bojové pohotovosti ozbrojených sil jednotlivých socialistických států i spojených ozbrojených sil Varšavské smlouvy v celku.

Postupná realizace komplexního programu zdokonalování spolupráce a rozvoje integrace socialistických států přijatá na XXV. zasedání Rady vzájemné hospodářské

pomoci v r. 1971 umožňuje dát do služeb socialistické a komunistické výstavby obrovské rezervy mezinárodní specializace a kooperace výroby a spojenými silami urychlit vědeckotechnický pokrok. To umožňuje dále kolektivně zvyšovat bojovou pohotovost a připravenost k obraně socialistických zemí, stanovit a realizovat společnou vědeckotechnickou politiku a určit perspektivu dalšího vývoje zbraní a bojové techniky.

Integrace materiálně technické základny socialistických států zabezpečuje trvalý vzestup ekonomického potenciálu v jednotě národních i mezinárodních zájmů.

Výsledky rozvoje materiálně technické základny ČSSR pro ČSLA

Československá socialistická republika pod vedením Komunistické strany cílevědomě rozvíjí svou materiálně technickou základnu. Tím jsou vytvářeny příznivé podmínky k neustálému zvyšování bojové síly, bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA. Harmonicky se rozvíjejí všechny druhy vojsk a speciálních vojsk a služeb. Pozemní vojsko, letectvo a vojsko PVOS mají všechny nezbytné prostředky k úspěšnému vedení boje.

Výzbroj a technika svým složením a možnostmi zajišťuje splnění všech strategických, operačních a bojových úkolů. Zaváděná nová bojová technika zvyšuje palebnou a údernou sílu a manévrovost, zabezpečuje odolnost a ochranu vojsk proti zbraním hromadného ničení.

Do výzbroje všech druhů vojsk a speciálních vojsk jsou zaváděny různé automatické systémy, radioelektronika, výpočetní technika. Rozšířila se základna pro mechanizaci procesů bojové činnosti a a zkvalitnil se systém toků informací nezbytných pro uvědomování vojsk i štábů o uvádění do zvýšených stupňů bojové pohotovosti i pro rozhodovací činnost velitelů. Podstatně byl zpevněn systém vedení.

V týlových službách byly vysokým stup-

něm paletizace a využitím nových technických prostředků pro manipulaci materiálem všeho druhu uvedeny do pohotovosti zásoby materiálu všeho druhu.

V technické službě byl zkvalitněn racionálně provozní systém, zdokonaleno konzervování a rychlé odkonzervování uložené bojové techniky. Byla přijata účinná organizační i technická opatření ke kvalitnějšímu, hospodárnějšímu a rychlejšímu ošetřování a opravování poškozené techniky, což přispělo k rychlému návratu nepojízdné techniky k jejímu bojovému použití.

Byla zmodernizována učebně výcviková základna a vytvořeny podmínky pro vyšší technické myšlení vojáků a pro získání pevných návyků pro ovládání soudobé bojové techniky, zbraní, přístrojů a zařízení.

Výrazné progresivní úspěchy ekonomiky, vědy a techniky a stále více se upevňující politická, organizační a akční jednotnost našeho lidu jsou zárukou, že program vytyčený KSČ v budování materiálně technické základny socialismu a v zabezpečování obranyschopnosti ČSSR a celého tábora socialismu bude v součinnosti s našimi spojenci ve Varšavské smlouvě splněn.

Vysoká bojová pohotovost a připravenost ozbrojených sil je plně závislá na rozvoji materiálně technické základny, která umožňuje plně rozvinutí ekonomického, politického a vojenského potenciálu státu.

Charakter soudobé války vyžaduje, aby příslušníci velitelského sboru znali základní vztahy a souvislosti mezi materiálně technickou základnou a stavem bojové pohotovosti a připravenosti ozbrojených sil a v rámci svého funkčního zařazení dovedli tyto vztahy a souvislosti rozvíjet tak, aby bojová pohotovost a připravenost ozbrojených sil byla neustále zkvalitňována.

Základem pochopení těchto souvislostí je znalost marxisticko-leninské ekonomiky a dovednost její aplikace na každodenní život vojsk.

V tomto krátkém pojednání jsem mohl uvést jen některé souvislosti mezi výstavbou materiálně technické základny socialistického státu a upevňováním bojové pohotovosti.

Cílem bylo ukázat především na ty vztahy, které jsou nutné pro pochopení obsahu dalších pojednání o bojové pohotovosti, která budou zveřejněna v dalších číslech Vojenské mysli.